KOMISJA
EUROPEJSKA

WYSOKI PRZEDSTAWICIEL UNII
DO SPRAW ZAGRANICZNYCH I
POLITYKI BEZPIECZEŃSTWA

Bruksela, dnia 27.4.2018
JOIN(2018) 11 final

ANNEX 1

ZAŁĄCZNIK

Wspólny wniosek

Decyzja Rady

w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej, Umowy o partnerstwie strategicznym między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Japonią, z drugiej strony

ZAŁĄCZNIK

UMOWA O PARTNERSTWIE STRATEGICZNYM MIĘDZY UNIĄ EUROPEJSKĄ I JEJ PAŃSTWAMI CZŁONKOWSKIMI, Z JEDNEJ STRONY, A JAPONIĄ, Z DRUGIEJ STRONY

UNIA EUROPEJSKA, zwana dalej „Unią”,

oraz

KRÓLESTWO BELGII,

REPUBLIKA BUŁGARII,

REPUBLIKA CZESKA,

KRÓLESTWO DANII,

REPUBLIKA FEDERALNA NIEMIEC,

REPUBLIKA ESTOŃSKA,

IRLANDIA,

REPUBLIKA GRECKA,

KRÓLESTWO HISZPANII,

REPUBLIKA FRANCUSKA,

REPUBLIKA CHORWACJI,

REPUBLIKA WŁOSKA,

REPUBLIKA CYPRYJSKA,

REPUBLIKA ŁOTEWSKA,

REPUBLIKA LITEWSKA,

WIELKIE KSIĘSTWO LUKSEMBURGA,

WĘGRY,

REPUBLIKA MALTY,

KRÓLESTWO NIDERLANDÓW,

REPUBLIKA AUSTRII,

RZECZPOSPOLITA POLSKA,

REPUBLIKA PORTUGALSKA,

RUMUNIA,

REPUBLIKA SŁOWENII,

REPUBLIKA SŁOWACKA,

REPUBLIKA FINLANDII,

KRÓLESTWO SZWECJI,

ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO WIELKIEJ BRYTANII I IRLANDII PÓŁNOCNEJ,

Umawiające się Strony Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zwane dalej „państwami członkowskimi”,

zwane dalej „Stroną unijną”,

z jednej strony,

oraz

JAPONIA,

z drugiej strony,

zwane dalej łącznie „Stronami”,

POTWIERDZAJĄC silne przywiązanie do wspólnych wartości i zasad, a w szczególności do demokracji, praworządności, praw człowieka i podstawowych wolności, które stanowią podstawę ich głębokiej i długotrwałej współpracy jako partnerów strategicznych;

POWOŁUJĄC się na zacieśniające się między nimi więzi od czasu wydania wspólnej deklaracji w sprawie stosunków między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi a Japonią w 1991 roku;

PRAGNĄC rozwijać i pogłębiać cenny wkład, jaki w ich stosunki wnoszą umowy zawarte dotychczas między nimi w różnych dziedzinach;

UZNAJĄC, że rosnąca światowa współzależność pociąga za sobą potrzebę pogłębienia współpracy międzynarodowej;

ŚWIADOME w tym względzie, jako podobnie myślący partnerzy światowi, ich wspólnej odpowiedzialności i zobowiązania do ustanowienia sprawiedliwego i stabilnego porządku międzynarodowego zgodnie z zasadami i celami Karty Narodów Zjednoczonych oraz do osiągnięcia pokoju, stabilności i dobrobytu na świecie, jak również bezpieczeństwa ludności;

ZDECYDOWANE w tym względzie ściśle współpracować w celu sprostania głównym globalnym wyzwaniom, przed którymi stoi społeczność międzynarodowa, takim jak rozprzestrzenianie broni masowego rażenia, terroryzm, zmiana klimatu, ubóstwo i choroby zakaźne oraz zagrożenia dla wspólnych interesów w obszarze morskim, cyberprzestrzeni i przestrzeni kosmicznej;

ZDECYDOWANE także w tym względzie, że najpoważniejsze zbrodnie wzbudzające niepokój całej społeczności międzynarodowej nie mogą pozostawać bezkarne,

ZDECYDOWANE w tym względzie pogłębić w sposób całościowy swoje stosunki partnerskie, zacieśniając więzi polityczne, gospodarcze i kulturalne oraz zawierając umowy;

ZDECYDOWANE TAKŻE w tym względzie na zacieśnienie współpracy i utrzymanie ogólnej spójności tej współpracy, w tym poprzez nasilenie konsultacji na wszystkich szczeblach oraz podejmowanie wspólnych działań we wszystkich sprawach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, oraz

ZAUWAŻAJĄC, że w przypadku gdyby Strony postanowiły w ramach niniejszej Umowy zawrzeć umowy szczególne dotyczące przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, które miały zostać zawarte przez Unię Europejską zgodnie z tytułem V części trzeciej Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, postanowienia takich przyszłych umów szczególnych nie byłyby wiążące dla Zjednoczonego Królestwa lub Irlandii, chyba że Unia Europejska wraz ze Zjednoczonym Królestwem lub Irlandią, w odniesieniu do ich odpowiednich uprzednich stosunków dwustronnych, powiadomi Japonię, że Zjednoczone Królestwo lub Irlandia są związane takimi przyszłymi umowami szczególnymi jako część Unii Europejskiej zgodnie z protokołem nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonym do Traktatu o Unii Europejskiej oraz Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej; również wszelkie późniejsze wewnątrzunijne środki przyjmowane na podstawie wspomnianego tytułu V w celu wykonania niniejszej Umowy nie byłyby wiążące dla Zjednoczonego Królestwa lub Irlandii, chyba że państwa te powiadomiłyby o chęci uczestniczenia w takich środkach lub ich przyjęcia zgodnie z protokołem nr 21; ZAUWAŻAJĄC także, że takie przyszłe umowy szczególne lub późniejsze wewnątrzunijne środki wchodziłyby w zakres protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do tych Traktatów,

ZGODNIE POSTANAWIAJĄ, CO NASTĘPUJE:

ARTYKUŁ 1

Cel i zasady ogólne

1. Celem niniejszej Umowy jest:

a) pogłębianie wszechstronnego partnerstwa między Stronami przez wspieranie współpracy politycznej i sektorowej oraz wspólnych działań w sprawach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, w tym w zakresie wyzwań regionalnych i globalnych;

b) stworzenie trwałych podstaw prawnych sprzyjających zacieśnianiu współpracy dwustronnej, jak również współpracy w ramach organizacji i forów międzynarodowych i regionalnych;

c) wspólne działanie Stron na rzecz międzynarodowego pokoju i stabilności przez wspieranie pokojowego rozwiązywania sporów zgodnie z zasadami sprawiedliwości i prawa międzynarodowego oraz

d) wspólne przyczynianie się przez Strony do propagowania wspólnych wartości i zasad, w szczególności demokracji, praworządności, praw człowieka i podstawowych wolności.

2. Zgodnie z celem określonym w ust. 1 Strony wprowadzają w życie niniejszą Umowę w duchu wzajemnego szacunku, partnerstwa na zasadach równości i poszanowania prawa międzynarodowego.

3. Strony zacieśniają stosunki partnerskie w drodze dialogu i współpracy w sprawach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania w kwestiach politycznych, w dziedzinie polityki zagranicznej i bezpieczeństwa oraz w ramach innej współpracy sektorowej. W tym celu Strony organizują spotkania na wszystkich szczeblach, w tym spotkania przywódców, ministrów i wyższych urzędników, oraz wspierają szerszą wymianę między swoimi obywatelami, jak również wymianę parlamentarną.

ARTYKUŁ 2

Demokracja, praworządność, prawa człowieka i podstawowe wolności

Strony nadal strzegą wspólnych wartości i zasad demokracji, praworządności, praw człowieka i podstawowych wolności, które leżą u podstaw polityki wewnętrznej i międzynarodowej Stron. W tym względzie Strony potwierdzają poszanowanie Powszechnej deklaracji praw człowieka i odpowiednich międzynarodowych traktatów dotyczących praw człowieka, których są stronami.

2. Strony propagują te wspólne wartości i zasady na forach międzynarodowych. Strony w stosownych przypadkach dbają o współpracę i koordynację w zakresie propagowania i urzeczywistniania tych wartości i zasad, również w kontaktach z państwami trzecimi lub w państwach trzecich.

ARTYKUŁ 3

Wspieranie pokoju i bezpieczeństwa

1. Strony współpracują na rzecz wspierania międzynarodowego i regionalnego pokoju i bezpieczeństwa.

2. Strony wspólnie wspierają pokojowe rozstrzyganie sporów, w tym w swoich regionach, i zachęcają społeczność międzynarodową do rozstrzygania wszelkich sporów środkami pokojowymi, zgodnie z prawem międzynarodowym.

ARTYKUŁ 4

Zarządzanie kryzysowe

Strony zacieśniają wymianę poglądów i dokładają starań, aby podejmować wspólne działania w sprawach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania w dziedzinie zarządzania kryzysowego i budowania pokoju, w tym poprzez propagowanie wspólnych stanowisk, współpracę w zakresie rezolucji i decyzji na forach i w organizacjach międzynarodowych, wspieranie krajowych wysiłków na rzecz osiągnięcia trwałego pokoju w krajach wychodzących z konfliktu oraz współpracę w zakresie operacji zarządzania kryzysowego i innych odpowiednich programów i projektów.

ARTYKUŁ 5

Broń masowego rażenia

1. Strony współpracują na rzecz umacniania systemu nierozprzestrzeniania i rozbrojenia, aby zapobiec rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia i środków jej przenoszenia poprzez pełne przestrzeganie i wprowadzenie w życie swoich zobowiązań wynikających z prawa międzynarodowego, w tym odpowiednich umów międzynarodowych i innych zobowiązań międzynarodowych mających zastosowanie do Stron.

2. Strony wspierają Układ o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej („UNBJ"), który stanowi istotną podstawę dążeń do rozbrojenia jądrowego, fundament światowego systemu nierozprzestrzeniania broni jądrowej oraz podstawę propagowania pokojowych zastosowań energii jądrowej. Strony swoją polityką i aktywnymi działaniami nadal przyczyniają się również do globalnych starań zmierzających do stworzenia bezpieczniejszego świata dla wszystkich, podkreślając znaczenie podjęcia wszystkich wyzwań związanych z systemem nierozprzestrzeniania broni jądrowej i rozbrojenia oraz potrzebę utrzymania i wzmocnienia UNBJ, a także stworzenia warunków dla świata bez broni jądrowej, zgodnie z celami UNBJ, w sposób sprzyjający stabilności międzynarodowej i w oparciu o zasadę niezakłóconego bezpieczeństwa dla wszystkich.

3. Strony nadal przeciwdziałają rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia i środków jej przenoszenia, zwłaszcza przez rozwijanie i utrzymywanie skutecznego systemu kontroli wywozu towarów i technologii podwójnego zastosowania i związanych z bronią masowego rażenia, w tym kontroli ostatecznego użycia i stosowania skutecznych sankcji w przypadku naruszenia kontroli wywozu.

4. Strony utrzymują i nasilają dialog w tej dziedzinie w celu skonsolidowania działań Stron określonych w niniejszym artykule.

ARTYKUŁ 6

Broń konwencjonalna, w tym broń strzelecka i lekka

1. Strony prowadzą współpracę i koordynują działania w dziedzinie kontroli transferu broni konwencjonalnej oraz towarów i technologii podwójnego zastosowania na szczeblu globalnym, regionalnym, subregionalnym i krajowym w celu zapobiegania jej niewłaściwemu wykorzystaniu, szerzenia pokoju, bezpieczeństwa i stabilności oraz ograniczenia cierpień ludzi na każdym z tych szczebli. Strony opracowują i wdrażają politykę kontroli transferu w odpowiedzialny sposób, między innymi z należytym uwzględnieniem obaw drugiej Strony dotyczących bezpieczeństwa na poziomie globalnym i ich odnośnych regionów, a także innych regionów.

2. Potwierdzając swoje zobowiązania w ramach odnośnych instrumentów międzynarodowych, jak np. Traktat o handlu bronią, Program działania Organizacji Narodów Zjednoczonych na rzecz zapobiegania nielegalnemu handlowi bronią strzelecką i lekką, zwalczania i eliminowania go we wszystkich aspektach, oraz odpowiednie rezolucje Organizacji Narodów Zjednoczonych, Strony współpracują ze sobą, a w stosownych przypadkach koordynują swoje działania w ramach tych instrumentów, mając na celu unormowanie handlu międzynarodowego oraz zapobieganie i przeciwdziałanie nielegalnemu handlowi bronią konwencjonalną, w tym bronią strzelecką i lekką oraz amunicją do tej broni, oraz jej wykorzystywaniu. Współpraca zgodnie z niniejszym ustępem obejmuje,

w stosownych przypadkach, działania na rzecz upowszechniania wspomnianych ram i wspierania pełnego ich wdrożenia w państwach trzecich.

3. Strony utrzymują i nasilają dialog towarzyszący działaniom Stron podejmowanym zgodnie z niniejszym artykułem i sprzyjający ich konsolidacji.

ARTYKUŁ 7

Ciężkie przestępstwa wzbudzające niepokój społeczności międzynarodowej i Międzynarodowy Trybunał Karny

1. Strony współpracują na rzecz wspierania dochodzeń w zakresie ciężkich przestępstw wzbudzających niepokój społeczności międzynarodowej oraz ich ścigania, między innymi za pośrednictwem Międzynarodowego Trybunału Karnego oraz, w stosownych przypadkach, trybunałów ustanowionych zgodnie z odpowiednimi rezolucjami Organizacji Narodów Zjednoczonych.

2. Strony współpracują na rzecz propagowania celów Rzymskiego Statutu Międzynarodowego Trybunału Karnego sporządzonego w Rzymie dnia 17 lipca 1998 r. W tym celu Strony:

a) nie ustają w upowszechnianiu Statutu, w tym, w stosownych przypadkach, przez wymianę doświadczeń w zakresie przyjmowania środków niezbędnych do jego przyjęcia i wprowadzenia w życie;

b) zapewniają nienaruszalność Statutu, chroniąc jego podstawowe zasady oraz

c) działają wspólnie na rzecz dalszej poprawy skuteczności działania Międzynarodowego Trybunału Karnego.

ARTYKUŁ 8

Zwalczanie terroryzmu

1. Strony współdziałają na poziomie dwustronnym, regionalnym i międzynarodowym w celu zapobiegania aktom terroryzmu i ich zwalczania we wszystkich formach i przejawach zgodnie z obowiązującym prawem międzynarodowym, w tym z międzynarodowymi umowami dotyczącymi zwalczania terroryzmu, międzynarodowym prawem humanitarnym i międzynarodowym prawem dotyczącym praw człowieka, mającymi zastosowanie do Stron, oraz z zasadami Karty Narodów Zjednoczonych.

2. Strony zacieśniają współpracę, uwzględniając globalną strategię antyterrorystyczną Organizacji Narodów Zjednoczonych oraz odpowiednie rezolucje Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych.

3. Strony wspierają dialog oraz wymianę informacji i poglądów na temat wszelkich aktów terroryzmu, metod i praktyk terrorystycznych, przy jednoczesnym poszanowaniu ochrony prywatności i danych osobowych zgodnie z prawem międzynarodowym i krajowym.

ARTYKUŁ 9

Ograniczanie zagrożeń chemicznych, biologicznych, radiologicznych i jądrowych

1. Strony zacieśniają współpracę w dziedzinie zapobiegania zagrożeniom chemicznym, biologicznym, radiologicznym i jądrowym oraz ograniczania tych zagrożeń, kontroli nad nimi i reagowania na nie.

2. Strony zacieśniają współpracę na rzecz wzmocnienia możliwości instytucji państw trzecich w zakresie zarządzania zagrożeniami chemicznymi, biologicznymi, radiologicznymi i jądrowymi.

ARTYKUŁ 10

Współpraca międzynarodowa i regionalna oraz reforma Organizacji Narodów Zjednoczonych

1. Wspierając swoje zaangażowanie na rzecz skutecznego multilateralizmu, Strony podejmują starania na rzecz wymiany poglądów i zacieśnienia współpracy oraz, w stosownych przypadkach, koordynacji swoich stanowisk w ramach Organizacji Narodów Zjednoczonych oraz innych organizacji i forów międzynarodowych i regionalnych.

2. Strony współpracują na rzecz propagowania reformy Organizacji Narodów Zjednoczonych w celu wzmocnienia skuteczności, efektywności, przejrzystości, odpowiedzialności, zdolności i reprezentatywności całego systemu Organizacji Narodów Zjednoczonych, w tym Rady Bezpieczeństwa.

ARTYKUŁ 11

Polityka rozwojowa

1. Strony rozszerzają wymianę poglądów na temat polityki rozwoju, w tym w drodze systematycznego dialogu i, w stosownych przypadkach, koordynują swoje konkretne działania w dziedzinie zrównoważonego rozwoju oraz eliminacji ubóstwa na poziomie światowym.

2. W stosownych przypadkach Strony koordynują swoje stanowiska w kwestiach rozwoju na forach międzynarodowych i regionalnych.

3. Strony podejmują starania sprzyjające dalszej wymianie informacji i współpracy między ich odpowiednimi instytucjami i departamentami ds. rozwoju oraz, w stosownych przypadkach, koordynacji działań wewnątrzkrajowych.

4. Strony dokładają również starań w dziedzinie pomocy rozwojowej zmierzających do wymiany informacji, najlepszych praktyk i doświadczeń oraz do współpracy w celu

ograniczenia nielegalnego przepływu środków finansowych, jak również zapobiegania i przeciwdziałania na wszystkich szczeblach nieprawidłowościom, nadużyciom finansowym, korupcji i innej nielegalnej działalności wpływającej na interesy finansowe Stron i państw otrzymujących pomoc.

ARTYKUŁ 12

Zarządzanie klęskami żywiołowymi i katastrofami oraz akcjami humanitarnymi

1. Strony zacieśniają współpracę i w stosownych przypadkach propagują koordynację działań na szczeblu dwustronnym, regionalnym i międzynarodowym w zakresie zapobiegania klęskom żywiołowym i katastrofom, ograniczania ich oddziaływania, przygotowania się do nich, reagowania na nie i usuwania ich skutków oraz zwiększenia odporności w tej dziedzinie.

2. Strony dokładają starań na rzecz współpracy w zakresie akcji humanitarnych, w tym operacji pomocy doraźnej, w celu zapewnienia skutecznej i skoordynowanej reakcji.

ARTYKUŁ 13

Polityka gospodarcza i finansowa

1. Strony intensyfikują wymianę informacji i doświadczeń, dążąc do propagowania ścisłej dwustronnej i wielostronnej koordynacji polityki zmierzającej do realizacji wspólnego celu, jakim jest trwały i zrównoważony wzrost gospodarczy, sprzyjanie tworzeniu nowych miejsc pracy, przeciwdziałanie nadmiernym zakłóceniom równowagi makroekonomicznej i zwalczanie wszelkich form protekcjonizmu.

2. Strony intensyfikują wymianę informacji na temat swojej polityki i przepisów finansowych w celu zacieśnienia współpracy na rzecz zapewnienia stabilności finansowej i budżetowej, w tym poprzez poprawę systemu prawnego i nadzorczego w zakresie rachunkowości, audytu, bankowości, ubezpieczeń, rynków finansowych i innych części sektora finansowego, wspierając prace podejmowane obecnie w ramach odpowiednich organizacji i forów międzynarodowych.

ARTYKUŁ 14

Nauka, technika i innowacje

Na podstawie Umowy o współpracy naukowej i technicznej między Wspólnotą Europejską a rządem Japonii, zawartej w Brukseli dnia 30 listopada 2009 r., z ewentualnymi zmianami, Strony zacieśniają współpracę w dziedzinie nauki, techniki i innowacji, ze szczególnym naciskiem na kwestie priorytetowe będące przedmiotem wspólnego zainteresowania.

ARTYKUŁ 15

Transport

1. Strony dążą do współpracy przez intensyfikację wymiany informacji i dialogu w zakresie polityki transportowej, praktyk w tym zakresie i innych dziedzin będących przedmiotem wspólnego zainteresowania we wszystkich rodzajach transportu oraz, w stosownych przypadkach, do koordynacji swoich stanowisk na międzynarodowych forach transportowych.

2. Dziedziny współpracy, o której mowa w ust. 1:

a) sektor lotnictwa, np. bezpieczeństwo lotnicze, ochrona lotnictwa, zarządzanie ruchem lotniczym i inne odpowiednie przepisy mające na celu ułatwienie szerszych i obopólnie korzystnych stosunków w dziedzinie transportu lotniczego, w tym, w stosownych przypadkach, przez prowadzenie współpracy technicznej i regulacyjnej oraz zawieranie dalszych umów opartych na zasadzie wspólnoty interesów i wzajemnego porozumienia;

b) sektor transportu morskiego;

c) sektor kolejowy.

ARTYKUŁ 16

Przestrzeń kosmiczna

1. Strony intensyfikują wymianę poglądów i informacji w zakresie polityki i działań związanych z przestrzenią kosmiczną.

2. Strony dokładają starań, aby w stosownych przypadkach, w tym w drodze systematycznego dialogu, współpracować w zakresie badania i pokojowego wykorzystania przestrzeni kosmicznej, w tym wzajemnej zgodności swoich systemów nawigacji satelitarnej, obserwacji i monitorowania Ziemi, zmiany klimatu, nauki i techniki kosmicznej, zagadnień bezpieczeństwa działań w przestrzeni kosmicznej i innych obszarów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania.

ARTYKUŁ 17

Współpraca przemysłowa

1. Strony propagują współpracę przemysłową w celu poprawy konkurencyjności swoich przedsiębiorstw. W tym celu Strony intensyfikują wymianę poglądów i najlepszych praktyk w zakresie polityki przemysłowej w obszarach takich jak innowacje, zmiana klimatu, efektywność energetyczna, normalizacja, społeczna odpowiedzialność przedsiębiorstw oraz

w zakresie poprawy konkurencyjności małych i średnich przedsiębiorstw i wspierania ich internacjonalizacji.

2. Strony sprzyjają wspólnym działaniom prowadzonym przez ich sektor publiczny i prywatny w celu poprawy konkurencyjności i współpracy ich przedsiębiorstw, w tym w drodze dialogu między nimi.

ARTYKUŁ 18

Cła

Strony zacieśniają współpracę w dziedzinie ceł, między innymi wprowadzając ułatwienia w legalnym handlu, zapewniając jednocześnie skuteczną kontrolę celną i zgodność z przepisami prawa celnego w ramach Umowy między Wspólnotą Europejską a rządem Japonii w sprawie współpracy i wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach celnych, sporządzonej w Brukseli dnia 30 stycznia 2008 r., z ewentualnymi zmianami. Strony wymieniają również poglądy i współpracują w odpowiednich ramach międzynarodowych.

ARTYKUŁ 19

Podatki

W celu wspierania dobrych praktyk w administracji skarbowej Strony dążą do zacieśnienia współpracy zgodnie z międzynarodowymi standardami podatkowymi, w szczególności poprzez zachęcanie państw trzecich do zwiększania przejrzystości, zapewniania wymiany informacji i eliminowania szkodliwych praktyk podatkowych.

ARTYKUŁ 20

Turystyka

Strony zacieśniają współpracę w zakresie zrównoważonego rozwoju turystyki i zwiększania konkurencyjności przemysłu turystycznego, co może przyczynić się do wzrostu gospodarczego, wymiany kulturalnej i wymiany osobowej.

ARTYKUŁ 21

Społeczeństwo informacyjne

Strony wymieniają poglądy na temat swojej polityki i przepisów w dziedzinie technologii informacyjno-komunikacyjnych w celu zacieśnienia współpracy w kluczowych obszarach, w tym:

a) łączności elektronicznej, m.in. administrowania internetem oraz bezpieczeństwa i ochrony w internecie;

b) wzajemnych połączeń sieci badawczej, w tym w kontekście regionalnym;

c) promowania działań w zakresie badań naukowych i innowacji oraz

d) standaryzacji nowych technologii oraz ich rozpowszechniania.

ARTYKUŁ 22

Polityka ochrony konsumentów

Strony propagują dialog i wymianę poglądów na temat polityki i przepisów prawnych zmierzających do osiągnięcia wysokiego poziomu ochrony konsumentów oraz zacieśniają współpracę w kluczowych obszarach, w tym w dziedzinie bezpieczeństwa produktów, egzekwowania przepisów dotyczących ochrony konsumentów oraz edukacji konsumentów, ich upodmiotowienia i dochodzenia przez nich roszczeń.

ARTYKUŁ 23

Środowisko

1. Strony intensyfikują wymianę poglądów i informacji, w tym najlepszych praktyk, na temat polityki i przepisów w zakresie ochrony środowiska oraz zacieśniają współpracę w takich dziedzinach, jak:

a) wydajne wykorzystywanie surowców naturalnych;

b) różnorodność biologiczna;

c) zrównoważona konsumpcja i produkcja;

d) technologie, towary i usługi wspierające ochronę środowiska;

e) ochrona lasów i zrównoważona gospodarka leśna, w tym, w stosownych przypadkach, problem nielegalnego wyrębu oraz

f) inne dziedziny wybrane w ramach rozmów na temat właściwej polityki.

2. Strony dokładają starań na rzecz zacieśnienia współpracy w ramach odpowiednich umów i instrumentów międzynarodowych, jak również na forach międzynarodowych.

ARTYKUŁ 24

Zmiana klimatu

1. Uznając potrzebę pilnej, głębokiej i trwałej redukcji globalnych emisji gazów cieplarnianych w celu utrzymania tempa wzrostu średniej światowej temperatury na poziomie znacznie poniżej 2°C powyżej poziomu sprzed epoki przemysłowej oraz kontynuowania wysiłków na rzecz ograniczenia wzrostu temperatury do 1,5°C powyżej poziomu sprzed epoki przemysłowej, Strony obejmą przewodnictwo w walce ze zmianą klimatu i jej niekorzystnymi skutkami, w tym poprzez działania krajowe i międzynarodowe mające na celu ograniczenie antropogenicznych emisji gazów cieplarnianych. Strony podejmują współpracę, w stosownych przypadkach, w ramach Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych

w sprawie zmiany klimatu, aby osiągnąć cel konwencji, wdrażając porozumienie paryskie i wzmacniając wielostronne ramy prawne. Strony dążą również do zacieśnienia współpracy na innych właściwych forach międzynarodowych.

2. Mając na względzie propagowanie zrównoważonego rozwoju, Strony dążą również do współpracy w drodze intensyfikacji wymiany informacji, w tym najlepszych praktyk, oraz, w stosownych przypadkach, wspierania koordynacji polityki w kwestiach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania w obszarze zmiany klimatu, obejmujących między innymi następujące zagadnienia:

a) łagodzenie zmiany klimatu różnymi środkami, na przykład poprzez badania i rozwój technologii niskoemisyjnych, mechanizmy rynkowe oraz redukcję krótkotrwałych zanieczyszczeń klimatu;

b) adaptacja do niekorzystnych skutków zmiany klimatu oraz

c) pomoc dla państw trzecich.

ARTYKUŁ 25

Polityka miejska

Strony intensyfikują wymianę doświadczeń i dobrych praktyk w dziedzinie polityki miejskiej, w szczególności w celu sprostania wspólnym wyzwaniom w tej dziedzinie, w tym wyzwaniom wynikającym z dynamiki demograficznej i zmiany klimatu. W stosownych przypadkach Strony wspierają również taką wymianę doświadczeń i dobrych praktyk między swoimi samorządami lokalnymi lub władzami miejskimi.

ARTYKUŁ 26

Energetyka

Strony dokładają starań w celu zacieśnienia współpracy oraz, w stosownych przypadkach, ścisłej koordynacji na forach i w organizacjach międzynarodowych w dziedzinie energetyki, w tym bezpieczeństwa energetycznego, globalnego handlu energią i inwestycji w energetykę, funkcjonowania światowych rynków energii, efektywności energetycznej oraz technologii związanych z energetyką.

ARTYKUŁ 27

Rolnictwo

1. Strony zacieśniają współpracę w zakresie polityki rolnej, rozwoju obszarów wiejskich i gospodarki leśnej, w tym zrównoważonego rolnictwa, bezpieczeństwa żywnościowego i włączenia wymogów środowiskowych do polityki rolnej, polityki rozwoju obszarów wiejskich oraz promocji i polityki jakości produktów rolno-spożywczych, w tym oznaczeń geograficznych, produkcji ekologicznej, międzynarodowych perspektyw rolniczych, zrównoważonej gospodarki leśnej oraz powiązań między polityką zrównoważonego

rolnictwa, rozwoju obszarów wiejskich i leśnictwa a polityką ochrony środowiska i polityką przeciwdziałania zmianie klimatu.

2. Strony zacieśniają współpracę w zakresie badań naukowych i innowacji w dziedzinie rolnictwa i gospodarki leśnej.

ARTYKUŁ 28

Rybołówstwo

1. Strony wspierają dialog i zacieśniają współpracę w zakresie polityki w dziedzinie rybołówstwa zgodnie z zasadą ostrożnego zarządzania zasobami rybnymi i podejściem ekosystemowym w celu propagowania długoterminowej ochrony zasobów rybnych, skutecznego zarządzania nimi i ich zrównoważonej eksploatacji z uwzględnieniem najlepszych dostępnych informacji naukowych.

2. Strony intensyfikują wymianę poglądów i informacji oraz wspierają współpracę międzynarodową w celu zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania.

3. Strony zacieśniają współpracę w ramach odpowiednich regionalnych organizacji do spraw zarządzania połowami.

ARTYKUŁ 29

Gospodarka morska

Zgodnie z prawem międzynarodowym wyrażonym w Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z 10 grudnia 1982 r. („UNCLOS“) Strony postanawiają wspierać dialog i pogłębiać wzajemne zrozumienie w zakresie gospodarki morskiej oraz współpracować w celu wspierania:

a) praworządności w tej dziedzinie, w tym swobody żeglugi i przelotów oraz innych wolności morza pełnego, o których mowa w art. 87 UNCLOS oraz

b) długoterminowej ochrony ekosystemów i nieożywionych zasobów mórz i oceanów, zrównoważonego zarządzania nimi oraz lepszej wiedzy na ich temat, zgodnie z obowiązującym prawem międzynarodowym.

ARTYKUŁ 30

Zatrudnienie i sprawy socjalne

1. Strony zacieśniają współpracę w dziedzinie zatrudnienia, spraw socjalnych i godnej pracy, m.in. w takich kwestiach jak polityka zatrudnienia i systemy zabezpieczenia społecznego

w kontekście społecznego wymiaru globalizacji i zmian demograficznych, w drodze wymiany poglądów i doświadczeń oraz, w stosownych przypadkach, przez współpracę w kwestiach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania.

2. Strony dokładają starań, aby przestrzegać uznanych na szczeblu międzynarodowym norm pracy i norm społecznych, propagować i realizować je oraz promować godną pracę na podstawie swoich zobowiązań dotyczących odpowiednich instrumentów międzynarodowych, takich jak Deklaracja Międzynarodowej Organizacji Pracy dotycząca podstawowych zasad i praw w pracy przyjęta w 1998 roku i Deklaracja w sprawie sprawiedliwości społecznej na rzecz sprawiedliwej globalizacji z 2008 roku.

ARTYKUŁ 31

Ochrona zdrowia

Strony intensyfikują wymianę poglądów, informacji i doświadczeń w dziedzinie ochrony zdrowia w celu skutecznego rozwiązywania transgranicznych problemów zdrowotnych, w szczególności przez współpracę w zakresie zapobiegania chorobom zakaźnym i niezakaźnym oraz ich zwalczania, w tym przez wspieranie, w stosownych przypadkach, międzynarodowych umów w dziedzinie ochrony zdrowia.

ARTYKUŁ 32

Współpraca w dziedzinie sądownictwa

1. Strony zacieśniają współpracę sądową w sprawach cywilnych i handlowych, w szczególności w odniesieniu do propagowania i skuteczności konwencji o współpracy sądowej w sprawach cywilnych.

2. Strony zacieśniają współpracę sądową w sprawach karnych na podstawie Umowy między Unią Europejską a Japonią o wzajemnej pomocy prawnej w sprawach karnych zawartej w Tokio dnia 15 grudnia 2009 r. i w Brukseli dnia 30 grudnia 2009 r., z ewentualnymi zmianami.

ARTYKUŁ 33

Walka z korupcją i przestępczością zorganizowaną

Strony zacieśniają współpracę w zakresie zapobiegania i zwalczania korupcji i międzynarodowej przestępczości zorganizowanej, w tym handlu bronią palną oraz przestępstw gospodarczych i finansowych, między innymi przez wspieranie, w stosownych przypadkach, odpowiednich umów międzynarodowych.

ARTYKUŁ 34

Zwalczanie prania pieniędzy i finansowania terroryzmu

Strony zacieśniają współpracę, między innymi w drodze wymiany informacji, w celu zapobiegania wykorzystywaniu ich systemów finansowych do prania pieniędzy pochodzących z działalności przestępczej i do finansowania terroryzmu z uwzględnieniem powszechnie uznanych norm stosowanych przez właściwe organy międzynarodowe, np. grupę zadaniową ds. działań finansowych.

ARTYKUŁ 35

Zwalczanie niedozwolonych środków odurzających

Strony zacieśniają współpracę w zakresie zapobiegania niedozwolonym środkom odurzającym i ich zwalczania w celu:

a) ograniczenia ich podaży, nielegalnego handlu nimi i popytu na nie;

b) zapobiegania niewłaściwemu wykorzystywaniu prekursorów do nielegalnego wytwarzania środków odurzających lub substancji psychotropowych;

c) ochrony zdrowia publicznego i dobrostanu obywateli oraz

d) likwidacji międzynarodowych sieci przestępczych zajmujących się handlem środkami odurzającymi, w szczególności w celu zapobiegania ich przenikaniu do legalnej działalności handlowej i finansowej, m.in. poprzez wymianę informacji i najlepszych praktyk.

ARTYKUŁ 36

Współpraca w dziedzinie cyberbezpieczeństwa

1. Strony intensyfikują wymianę poglądów i informacji na temat swojej polityki i działań w dziedzinie cyberprzestrzeni oraz wspierają taką wymianę poglądów i informacji na forach międzynarodowych i regionalnych.

2. Strony zacieśniają współpracę w celu propagowania i ochrony praw człowieka oraz swobodnego przepływu informacji w cyberprzestrzeni w najszerszym możliwym zakresie. W tym celu i w oparciu o przekonanie, że prawo międzynarodowe ma zastosowanie do cyberprzestrzeni, w stosownych przypadkach Strony podejmują współpracę przy stanowieniu i opracowywaniu norm międzynarodowych oraz wspieraniu budowy zaufania w cyberprzestrzeni.

3. Strony podejmują w stosownych przypadkach współpracę w celu zwiększenia zdolności państw trzecich do zwiększenia bezpieczeństwa cybernetycznego i zwalczania cyberprzestępczości.

4. Strony zacieśniają współpracę w zakresie zapobiegania cyberprzestępczości i jej zwalczania, w tym w odniesieniu do rozpowszechniania niezgodnych z prawem treści przez internet.

ARTYKUŁ 37

Dane dotyczące przelotu pasażera

Strony dokładają starań, aby w zakresie zgodnym ze swoimi przepisami ustawowymi i wykonawczymi wykorzystywać dostępne narzędzia, jak np. dane dotyczące przelotów pasażerów, w celu zapobiegania aktom terroryzmu i poważnym przestępstwom oraz walki z nimi, przy jednoczesnym poszanowaniu prawa do prywatności i ochrony danych osobowych.

ARTYKUŁ 38

Migracja

1. Strony wspierają dialog na temat polityki w dziedzinie migracji, m.in. legalnej migracji, imigracji nieuregulowanej, handlu ludźmi, azylu i zarządzania granicami, w tym wiz i bezpieczeństwa dokumentów podróży, z uwzględnieniem społeczno-ekonomicznych realiów migracji.

2. Strony zacieśniają współpracę w celu zapobiegania imigracji nieuregulowanej i jej opanowywania, między innymi poprzez zapewnienie readmisji swoich obywateli bez zbędnej zwłoki oraz dostarczanie im odpowiednich dokumentów podróży.

ARTYKUŁ 39

Ochrona danych osobowych

Strony zacieśniają współpracę na rzecz zapewnienia wysokiego poziomu ochrony danych osobowych.

ARTYKUŁ 40

Oświata, młodzież i sport

1. Strony intensyfikują wymianę poglądów i informacji na temat swojej polityki w dziedzinie oświaty, młodzieży i sportu.

2. Strony w stosownych przypadkach wspierają wspólne działania w dziedzinie oświaty, młodzieży i sportu, jak np. wspólne programy, wymianę osób oraz wymianę wiedzy i doświadczeń.

ARTYKUŁ 41

Kultura

1. Strony dokładają starań, aby zintensyfikować wymianę osób zajmujących się działalnością kulturalną i dziełami sztuki oraz, w stosownych przypadkach, podejmować wspólne inicjatywy w różnych dziedzinach kultury, m.in. w dziedzinie sztuki audiowizualnej, w tym w filmowej.

2. Strony wspierają dialog i współpracę między swoimi społeczeństwami i instytucjami obywatelskimi w różnych sektorach kultury w celu zwiększenia wzajemnej wiedzy i zrozumienia.

3. Strony dokładają starań, aby współpracować w sprawach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania na odpowiednich forach międzynarodowych, w szczególności w Organizacji Narodów Zjednoczonych do spraw Oświaty, Nauki i Kultury (UNESCO), w celu osiągnięcia wspólnych celów i propagowania różnorodności kulturowej, jak również ochrony dziedzictwa kulturowego.

ARTYKUŁ 42

Wspólny Komitet

1. Niniejszym ustanawia się Wspólny Komitet składający się z przedstawicieli Stron. Wspólnemu Komitetowi przewodniczą wspólnie obie Strony.

2. Wspólny Komitet:

a) koordynuje wszechstronne partnerstwo ustanowione na podstawie niniejszej Umowy;

b) w stosownych przypadkach występuje do komitetów lub innych instytucji utworzonych na mocy innych umów lub porozumień między Stronami o udzielenie informacji oraz wymienia z nimi poglądy w sprawach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania;

c) wyznacza dodatkowe obszary współpracy, które nie zostały wymienione w niniejszej Umowie, pod warunkiem że są one zgodne z celami niniejszej Umowy;

d) zapewnia należyte funkcjonowanie i skuteczne wprowadzenie w życie niniejszej Umowy;

e) dąży do rozstrzygania wszelkich sporów wynikających z interpretacji, wykonania lub stosowania niniejszej Umowy;

f) stanowi forum służące wyjaśnianiu wszelkich istotnych zmian w polityce, programach lub kompetencjach odnoszących się do niniejszej Umowy-oraz

g) przedstawia zalecenia i w stosownych przypadkach podejmuje decyzje, a także ułatwia realizację pewnych aspektów współpracy opierającej się na niniejszej Umowie.

3. Wspólny Komitet podejmuje decyzje w drodze konsensusu.

4. Posiedzenia Wspólnego Komitetu odbywają się zazwyczaj raz do roku na przemian w Tokio i Brukseli. Komitet zbiera się również na wniosek jednej ze Stron.

5. Wspólny Komitet przyjmuje regulamin wewnętrzny.

ARTYKUŁ 43

Rozstrzyganie sporów

1. Strony podejmują wszelkie działania o charakterze ogólnym lub szczególnym wymagane do wypełnienia zobowiązań wynikających z niniejszej Umowy w duchu wzajemnego szacunku, partnerstwa na zasadach równości oraz poszanowania prawa międzynarodowego.

W przypadku wystąpienia sporu co do wykładni, realizacji lub stosowania niniejszej Umowy Strony wzmagają starania mające na celu prowadzenie konsultacji i współpracy na rzecz rozwiązania takiej kwestii w sposób szybki i polubowny.

3. Jeśli spór nie może zostać rozstrzygnięty zgodnie z ust. 2, każda ze Stron może wystąpić z wnioskiem o przekazanie sprawy do Wspólnego Komitetu w celu dalszych dyskusji i rozważań.

4. Strony uznają, że w przypadku szczególnie poważnego i istotnego naruszenia zobowiązań określonych w art. 2 ust. 1 i art. 5 ust. 1, stanowiących odpowiednio zasadnicze elementy podstawy współpracy na mocy niniejszej Umowy, jeśli waga i charakter takiego naruszenia są wyjątkowe i zagrażają pokojowi i bezpieczeństwu oraz mają konsekwencje międzynarodowe, może ono zostać potraktowane jako szczególnie nagła sytuacja.

5. W mało prawdopodobnym i nieoczekiwanym przypadku wystąpienia szczególnie nagłej sytuacji, o której mowa w ust. 4, na terytorium jednej ze Stron, Wspólny Komitet przeprowadza konsultacje w trybie pilnym w ciągu 15 dni na wniosek drugiej Strony.

W przypadku gdy Wspólny Komitet nie jest w stanie przyjąć rozwiązania możliwego do zaakceptowania dla obu Stron, Komitet zbiera się w tej sprawie w trybie pilnym na szczeblu ministerialnym.

6. W szczególnie nagłej sytuacji, gdy na szczeblu ministerialnym nie zostanie znalezione rozwiązanie możliwe do przyjęcia przez obie Strony, Strona, która wystąpiła z wnioskiem,

o którym mowa w ust. 5, może podjąć decyzję o zawieszeniu stosowania postanowień niniejszej Umowy zgodnie z prawem międzynarodowym. Ponadto Strony zauważają, że Strona, która złożyła wniosek, o którym mowa w ust. 5, może zastosować inne właściwe środki wykraczające poza ramy niniejszej umowy, zgodnie z prawem międzynarodowym.

Strona bezzwłocznie powiadamia drugą Stronę na piśmie o takiej decyzji i stosuje ją przez minimalny okres potrzebny do rozwiązania problemu w sposób akceptowalny dla Stron.

7. Strony na bieżąco kontrolują rozwój sytuacji w szczególnie nagłych sytuacjach, które doprowadziły do podjęcia decyzji o zawieszeniu stosowania postanowień umowy. Strona, która podjęła decyzję o zawieszeniu postanowień, odstępuje od tego zawieszenia, gdy tylko stanie się to zasadne, a w każdym razie, gdy szczególnie nagła sytuacja ustanie.

8. Niniejsza Umowa nie wpływa na interpretację ani stosowanie innych umów między Stronami ani ich nie narusza. W szczególności postanowienia niniejszej Umowy dotyczące rozstrzygania sporów nie zastępują postanowień dotyczących rozstrzygania sporów zawartych w innych umowach między Stronami ani nie wpływają na nie w żaden sposób.

PRZEPISY KOŃCOWE

ARTYKUŁ 44

Pozostałe postanowienia

Współpraca i działania podejmowane na podstawie niniejszej Umowy są realizowane zgodnie z odpowiednimi przepisami ustawowymi i wykonawczymi Stron.

ARTYKUŁ 45

Definicja Stron

Do celów niniejszej Umowy określenie „Strony” oznacza z jednej strony Unię lub jej państwa członkowskie, lub Unię i jej państwa członkowskie, zgodnie z ich odnośnymi uprawnieniami, a z drugiej strony Japonię.

ARTYKUŁ 46

Ujawnianie informacji

Żadne z postanowień niniejszej Umowy nie może być interpretowane w sposób wymagający od jednej ze Stron przekazania informacji, których ujawnienie Strona uznaje za sprzeczne ze swoimi podstawowymi interesami bezpieczeństwa.

ARTYKUŁ 47

Wejście w życie i stosowanie do czasu wejścia w życie

1. Niniejsza Umowa wymaga ratyfikacji przez Japonię oraz zatwierdzenia lub ratyfikacji przez Stronę unijną, zgodnie z odpowiednimi obowiązującymi procedurami prawnymi. Dokument ratyfikacyjny Japonii oraz dokument potwierdzający zakończenie procesu zatwierdzania i ratyfikacji przez Stronę unijną zostaną wymienione w Tokio. Niniejsza Umowa wchodzi w życie pierwszego dnia drugiego miesiąca następującego po dacie wymiany instrumentów.

2. Niezależnie od postanowień ustępu 1 Unia i Japonia stosują postanowienia art. 1, 2, 3, 4, art. 5 ust. 1, art. 11, 12, 13, 14, 15 (z wyjątkiem ust. 2 lit. b)), 16, 17, 18, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 37, art. 38 ust. 1, art. 39, 40, 41, 42 (z wyjątkiem ust. 2 lit. c)), 43, 44, 45, 46, 47, art. 48 ust. 3, art. 49, 50 i 51 niniejszej Umowy do czasu jej wejścia w życie. Stosowanie to rozpoczyna się pierwszego dnia drugiego miesiąca następującego po dniu, w którym Japonia powiadomi Unię o zakończeniu procesu ratyfikacji przez Japonię, lub dniu, w którym Unia powiadomi Japonię o zakończeniu odpowiedniej procedury prawnej wymaganej w tym celu, w zależności od tego, która z tych dat wystąpi później. Powiadomienia przekazywane są w formie not dyplomatycznych.

3. Postanowienia, które mają być stosowane do czasu wejścia w życie niniejszej Umowy zgodnie z ust. 2, wywołują takie same skutki prawne, jak gdyby Umowa weszła już w życie między Stronami.

ARTYKUŁ 48

Wypowiedzenie

1. Niniejsza Umowa pozostaje w mocy, o ile nie zostanie wypowiedziana zgodnie z ust. 2.

2. Każda ze Stron może pisemnie powiadomić drugą Stronę o zamiarze wypowiedzenia niniejszej Umowy. Wypowiedzenie takie staje się skuteczne sześć miesięcy od dnia otrzymania powiadomienia przez drugą Stronę.

3. Każda ze Stron może powiadomić drugą Stronę na piśmie o zamiarze zaprzestania stosowania Umowy do czasu jej wejścia w życie, o którym to stosowaniu mowa w art. 47 ust. 2. Zaprzestanie takie staje się skuteczne sześć miesięcy od dnia otrzymania powiadomienia przez drugą Stronę.

ARTYKUŁ 49

Przyszłe przystąpienia do Unii

1. Unia powiadamia Japonię o wszelkich wnioskach o przystąpienie do Unii złożonych przez państwa trzecie.
2. Strony omawiają, m.in. w ramach Wspólnego Komitetu, wszelkie skutki, jakie przystąpienie państwa trzeciego do Unii może mieć dla niniejszej Umowy.
3. Unia powiadamia Japonię o podpisaniu i wejściu w życie traktatu dotyczącego przystąpienia państwa trzeciego do Unii.

ARTYKUŁ 50

Terytorialny zakres stosowania

Niniejszą Umowę stosuje się, z jednej strony, do terytoriów, do których mają zastosowanie Traktat o Unii Europejskiej i Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, na warunkach określonych w tych traktatach, oraz, z drugiej strony, do terytorium Japonii.

ARTYKUŁ 51

Teksty autentyczne

Niniejszą Umowę sporządza się w dwóch egzemplarzach w językach: angielskim, bułgarskim, chorwackim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim, włoskim i japońskim, przy czym każdy tekst jest jednakowo autentyczny. W przypadku rozbieżności między tekstami niniejszej Umowy Strony kierują sprawę do Wspólnego Komitetu.

Sporządzono w……..[miejscowość], dnia…… ……[miesiąc] 2018 r.

W IMIENIU KRÓLESTWA BELGII,

W IMIENIU REPUBLIKI BUŁGARII,

W IMIENIU REPUBLIKI CZESKIEJ,

W IMIENIU KRÓLESTWA DANII,

W IMIENIU REPUBLIKI FEDERALNEJ NIEMIEC,

W IMIENIU REPUBLIKI ESTOŃSKIEJ,

W IMIENIU IRLANDII,

W IMIENIU REPUBLIKI GRECKIEJ,

W IMIENIU KRÓLESTWA HISZPANII,

W IMIENIU REPUBLIKI FRANCUSKIEJ,

W IMIENIU REPUBLIKI CHORWACJI,

W IMIENIU REPUBLIKI WŁOSKIEJ,

W IMIENIU REPUBLIKI CYPRYJSKIEJ,

W IMIENIU REPUBLIKI ŁOTEWSKIEJ,

W IMIENIU REPUBLIKI LITEWSKIEJ,

W IMIENIU WIELKIEGO KSIĘSTWA LUKSEMBURGA,

W IMIENIU WĘGIER,

W IMIENIU REPUBLIKI MALTY,

W IMIENIU KRÓLESTWA NIDERLANDÓW,

W IMIENIU REPUBLIKI AUSTRII,

W IMIENIU RZECZPOSPOLITEJ POLSKIEJ,

W IMIENIU REPUBLIKI PORTUGALSKIEJ,

W IMIENIU RUMUNII,

W IMIENIU REPUBLIKI SŁOWENII,

W IMIENIU REPUBLIKI SŁOWACKIEJ,

W IMIENIU REPUBLIKI FINLANDII,

W IMIENIU KRÓLESTWA SZWECJI,

W IMIENIU ZJEDNOCZONEGO KRÓLESTWA WIELKIEJ BRYTANII I IRLANDII PÓŁNOCNEJ,

W IMIENIU UNII EUROPEJSKIEJ,

W IMIENIU JAPONII

(KONIEC)